

Bernska konvencija o zaštiti književnih i umjetničkih djela od 9. rujna 1886. godine, dopunjena u Parizu 4. svibnja 1896, izmijenjena u Berlinu 13. studenoga 1903, dopunjena u Bernu 20. ožujka 1914, izmijenjena u Rimu 2. lipnja 1928, u Bruxellesu 26. lipnja 1948, u Stockholmu 14. srpnja 1967. i u Parizu 24. srpnja 1971. godine

Zemlje Unije, podjednako prožete željom da što je moguće efikasnije i podudarnije zaštite prava autorā na njihova književna i umjetnička djela, priznajući značaj rada Konferencije za reviziju održane u Stockholmu 1967. godine, odlučile su izmijeniti akt usvojen na konferenciji u Stockholmu, ostavljajući potpuno neizmijenjene njegove članke od 1. do 20. i od 22. do 26, dosljedno tomu, potpisani opunomoćenici, pošto su podnijeli svoje ovlasti nađene u dobrom i propisanom obliku, suglasili su se u sljedećem:

Članak 1.

Zemlje na koje se primjenjuje ova konvencija utemeljuju Uniju za zaštitu prava autorā na njihova književna i umjetnička djela.

Članak 2.

1) Izrazi „književna i umjetnička djela” obuhvaćaju sve tvorevine iz književnog, znanstvenog i umjetničkog područja, bez obzira na način i oblik njihova izražavanja, kao što su: knjige, brošure i ostali spisi; predavanja, govori, razgovori i druga djela iste naravi; dramska ili dramsko-muzička djela; koreografska i pantomimska djela; muzičke kompozicije sa riječima ili bez njih; kinematografska djela s kojima su izjednačena djela izražena postupkom sličnim kinematografiji; djela iz područja crtanja, slikarstva, arhitekture, kiparstva, rezbarstva, litografije; djela iz područja fotografije s kojima su izjednačena djela izražena postupkom sličnim fotografiji; djela primijenjene umjetnosti; ilustracije, zemljopisne karte, planovi, skice i plastična djela koja se odnose na zemljopis, topografiju, arhitekturu ili znanost.

2) Međutim, zakonodavstvima zemalja Unije je ostavljeno da propišu da će književna i umjetnička djela, ili jedna ili više kategorija između njih, biti zaštićena samo ako su fiksirana na materijalnoj podlozi.

3) Zaštićena su kao izvorna djela prijevodi, adaptacije, muzički aranžmani i druge prerade književnog ili umjetničkog djela, ali bez štete za prava autorā izvornog djela.

4) Zakonodavstvima zemalja Unije je ostavljeno da odrede zaštitu koja će se priznavati zvaničnim tekstovima iz zakonodavnog, administrativnog ili sudbenog područja, kao i zvaničnim prijevodima ovih tekstova.

5) Zbirke književnih ili umjetničkih djela, kao što su enciklopedije i antologije koje prema izboru i rasporedu sadržaja predstavljaju intelektualne tvorevine, zaštićene su kao takve, bez štete za prava autorā na svako od tih djela koja čine sastavni dio ovih zbirki.

6) Spomenuta djela uživaju zaštitu u svim zemljama Unije. Ova zaštita vrši se u korist autorā i njihovih nositelja prava.

7) Zakonodavstvima zemalja Unije je ostavljeno da utvrde područje primjene zakona koje se odnosi na djela primijenjene umjetnosti i industrijske crteže i modele, kao i na uvjete pod kojima će takva djela, crteži i modeli biti zaštićeni, vodeći pri tomu računa o odredbama članka 7. stavak 4. ove konvencije. Za djela koja su zaštićena isključivo kao crteži i modeli u zemlji podrijetla može se u nekoj drugoj zemlji Unije tražiti samo specijalna zaštita priznata u ovoj zemlji crtežima i modelima; međutim, ako takva specijalna zaštita nije priznata u ovoj zemlji, ova djela će biti zaštićena kao umjetnička djela.

8) Zaštita prema ovoj konvenciji ne primjenjuje se na dnevne novosti ili na razne vijesti koje imaju karakter običnih izvješća tiska.

Članak 2.bis

1) Zakonodavstvima zemalja Unije je ostavljeno da djelomično ili potpuno isključe iz zaštite, predviđene u članku 2. ove konvencije, političke govore i govore održane u tijeku sudbenih rasprava.

2) Isto tako, zakonodavstvima zemalja Unije je ostavljeno da utvrde uvjete pod kojima će predavanja, razgovori i druga djela iste naravi koja su javno izrečena moći biti reproducirana putem tiska, emitirana putem radiodifuzije, prenošena javnosti putem žica i biti predmetom javnog priopćenja predviđenog u članku 11.bis stavak 1. ove konvencije, ukoliko je takva uporaba opravdana ciljem koji se želi postići obavještavanjem.

3) Međutim, jedino autor uživa isključivo pravo da svoja djela, spomenuta u st. 1. i 2. ovog članka, skupi u zbirke.

Članak 3.

1) Prema ovoj konvenciji, zaštićeni su:

a) autori državljani jedne od zemalja Unije za svoja objavljena ili neobjavljena djela;

b) autori koji nisu državljani jedne od zemalja Unije za djela koja prvi put objavljuju u jednoj od ovih zemalja ili, istodobno, u jednoj zemlji izvan Unije i u jednoj zemlji Unije.

2) Autori koji nisu državljani jedne od zemalja Unije, ali koji imaju uobičajeno prebivalište u jednoj od njih, izjednačeni su, u svrhu primjene ove konvencije, sa autorima državljanima te zemlje.

3) Pod „objavljenim djelima” treba podrazumijevati djela izdana sa pristankom njihovih autora, bez obzira na način izrade njihovih primjeraka, ako je stavljanje na raspolaganje ovih primjeraka bilo takvo da zadovoljava potrebe javnosti, vodeći pri tomu računa o naravi djela. Prikazivanje nekog dramskog, dramsko-muzičkog ili kinematografskog djela, izvedba nekog muzičkog djela, javno recitiranje književnog djela, prijenos ili radiodifuzija književnih ili umjetničkih djela, izložba nekog umjetničkog djela i izgradnja nekog arhitektonskog djela – ne predstavljaju objavljivanje.

4) Smatra se da je neko djelo istodobno objavljeno u više zemalja ako je objavljeno u dvjema zemljama ili u više zemalja u roku od trideset dana od njegova prvog objavljivanja.

Članak 4.

Prema ovoj konvenciji, čak i ako nisu ispunjeni uvjeti predviđeni u članku 3. ove konvencije, zaštićeni su:

a) autori kinematografskih djela čiji proizvođač ima sjedište ili uobičajeno prebivalište u jednoj od zemalja Unije;

b) autori arhitektonskih djela sagrađenih u jednoj zemlji Unije ili djela grafičkih i plastičnih umjetnosti koja čine sastavni dio nekretnine koja se nalazi u zemlji Unije.

Članak 5.

1) Glede djela za koja su zaštićeni ovom konvencijom u zemljama Unije, osim zemlje podrijetla djela, autori uživaju prava koja zakoni ovih zemalja sada priznaju ili će kasnije priznati svojim državljanima, kao i prava specijalno priznata ovom konvencijom.

2) Uživanje i vršenje ovih prava ne podliježu nikakvoj formalnosti; ono je neovisno o postojanju zaštite u zemlji podrijetla djela. Prema tomu, izvan odredaba ove konvencije opseg zaštite i pravna sredstva zagwarantirana autoru u svrhu zaštite njegovih prava isključivo se određuju zakonodavstvom zemlje u kojoj se zaštita traži.

3) Zaštita u zemlji podrijetla djela potvrđuje se nacionalnim zakonodavstvom. Međutim, ako autor nije državljanin zemlje podrijetla djela za koje je zaštićen prema ovoj konvenciji, u toj zemlji imat će ista prava kao i domaći autori.

4) Kao zemlja podrijetla djela smatra se:

a) za djela koja su objavljena prvi put u jednoj od zemalja Unije ova posljednja zemlja; međutim, u slučaju da su djela objavljena istodobno u više zemalja Unije koje dopuštaju različita trajanja zaštite, smatrat će se da je to ona zemlja čije zakonodavstvo daje najkraću zaštitu.

b) za djela objavljena istodobno u jednoj zemlji izvan Unije i u jednoj zemlji Unije ova posljednja će se smatrati kao zemlja podrijetla;

c) za neobjavljena djela ili za djela koja su prvi put objavljena u zemlji izvan Unije, a da nisu objavljena istodobno u jednoj zemlji Unije, bit će ona zemlja čije zakonodavstvo daje najkraću zaštitu;

i) ako su u pitanju kinematografska djela čiji proizvođač ima sjedište ili uobičajeno prebivalište u jednoj od zemalja Unije, bit će ova posljednja zemlja i

ii) ako su u pitanju arhitektonska djela sagrađena u zemlji Unije ili djela grafičke i plastične umjetnosti u sklopu nekretnine koja se nalazi u zemlji Unije, zemlja podrijetla bit će ova posljednja zemlja.

Članak 6.

1) U slučaju da neka zemlja izvan Unije ne štiti dostatno djela autorā koji su državljani jedne od zemalja Unije, zemlja Unije može ograničiti zaštitu djela onih autora koji su, na dan prvoga objavljivanja ovih djela, državljani druge zemlje i nemaju uobičajeno prebivalište u jednoj od zemalja Unije. Ako zemlja u kojoj je djelo prvi put objavljeno koristi ovo pravo, druge zemlje Unije neće biti obvezne djelima, koja su tako podvrgnuta specijalnom postupku, pružiti veću zaštitu od one koja im je priznata u zemlji u kojoj su prvi put objavljena.

2) Nikakvo ograničenje, uvedeno na temelju stavka 1. ovog članka, ne smije ići na štetu prava koja neki autor bude stekao na djelo objavljeno u jednoj zemlji Unije prije nego što je ograničenje stupilo na snagu.

3) Zemlje Unije koje, na temelju ovog članka, budu ograničile zaštitu prava autorā obavještavaju o tomu generalnog ravnatelja Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: generalni ravnatelj) pismenom izjavom u kojoj označavaju zemlje glede kojih je zaštita ograničena, kao i ograničenja kojima su podvrgnuta prava autorā državljana tih zemalja. Generalni ravnatelj ovo odmah priopćava svim zemljama Unije.

Članak 6.bis

1) Neovisno od imovinskih prava autorā i čak poslije ustupanja ovih prava, autor zadržava pravo na priznanje da je on tvorac djela i pravo protiviti se svakom iskrivljavanju, sakaćenju i drugoj izmjeni djela ili svakoj drugoj povredi toga djela, što bi išlo na štetu njegove časti ili njegova ugleda.

2) Prava priznata autoru prema stavku 1. ovog članka ostaju na snazi poslije njegove smrti, najmanje do isteka imovinskih prava autora i moći će ih vršiti osobe ili ustanove ovlaštene na temelju nacionalnoga zakonodavstva zemlje u kojoj se zaštita traži. Međutim, zemlje čije zakonodavstvo, koje je na snazi u vrijeme ratifikacije ovoga akta ili pristupanja njemu, ne sadrži odredbe koje poslije smrti autora osiguravaju zaštitu svih prava priznatih na temelju stavka 1. ovog članka, mogu predvidjeti da neka od ovih prava ne ostaju na snazi poslije smrti autora.

3) Pravna sredstva za zaštitu prava priznatih ovim člankom regulirana su zakonodavstvom zemlje u kojoj se zaštita traži.

Članak 7.

1) Trajanje zaštite priznate ovom konvencijom obuhvaća život autora i pedeset godina poslije njegove smrti.

2) Međutim, za kinematografska djela zemlje Unije mogu predvidjeti da trajanje zaštite istječe pedeset godina od kada je djelo postalo dostupno javnosti sa pristankom autora, ili u nedostatku takvog događaja koji bi nastupio za vrijeme od pedeset godina računajući od realizacije djela – trajanje zaštite istječe pedeset godina od ove realizacije.

3) Za anonimna djela ili djela sa pseudonimom trajanje zaštite priznato ovom konvencijom istječe pedeset godina od kada je djelo na dopušten način postalo dostupno javnosti. Međutim, ako pseudonim koji usvoji autor ne ostavlja nikakvu dvojbu glede njegova identiteta, zaštita traje onoliko koliko je predviđeno u stavku 1. ovog članka. Zemlje Unije nisu obvezne štiti anonimna djela ili djela sa pseudonimom za koja se može opravdano pretpostaviti da je njihov autor umro prije pedeset godina.

4) Zakonodavstvima zemalja Unije ostavljeno je da odrede trajanje zaštite za topografska djela i djela primijenjene umjetnosti ukoliko su zaštićena kao umjetnička djela, međutim, ovo trajanje ne može biti kraće od dvadeset pet godina računajući od realizacije takvoga djela.

5) Rok zaštite poslije smrti autora i rokovi predviđeni u st. 2, 3. i 4. ovog članka počinju teći računajući od trenutka smrti ili od događaja predviđenog ovim stavcima, ali se trajanje ovih rokova uvijek računa od 1. siječnja godine koja dolazi izravno poslije smrti ili spomenutoga događaja.

6) Zemlje Unije imaju pravo propisati dulje trajanje zaštite od trajanja predviđenih u st. 1. do 5. ovog članka.

7) Zemlje Unije koje su vezane Rimskim aktom ove konvencije, a svojim nacionalnim zakonodavstvom, koje je na snazi u trenutku propisivanja ovoga akta, priznaju kraća trajanja zaštite od trajanja predviđenih u st. 1. do 6. ovog članka, imaju pravo zadržati ih u trenutku pristupanja ili ratificiranja ovoga akta.

8) U svakom slučaju, trajanje će biti regulirano zakonom zemlje u kojoj se zaštita traži; međutim, ukoliko zakonodavstvo te zemlje nije drukčije odredilo, ono ne može prevazići trajanje utvrđeno u zemlji podrijetla djela.

Članak 7.bis

Odredbe članka 7. ove konvencije primjenjuju se isto tako u slučaju kad autorsko pravo zajednički pripada suradnicima na nekom djelu sa iznimkom da se uzastopni rokovi po smrti autora imaju računati od smrti suradnika koji je posljednji umro.

Članak 8.

Autori književnih i umjetničkih djela zaštićenih ovom konvencijom uživaju, za sve vrijeme trajanja svojih prava na izvorno djelo, isključivo pravo da prevode ili da daju odobrenja za prevođenje svojih djela.

Članak 9.

1) Autori književnih i umjetničkih djela zaštićenih ovom konvencijom uživaju isključivo pravo da daju odobrenja za reproduciranje ovih djela, bez obzira na koji način i u kojem obliku.

2) Zakonodavstvima zemalja Unije ostavljeno je pravo da dopuste reproduciranje spomenutih djela u izvjesnim posebnim slučajevima pod uvjetom da ovo reproduciranje ne ide na štetu redovite uporabe djela i da ne nanosi neopravdanu štetu zakonitim interesima autora.

3) U smislu ove konvencije, svako zvučno ili vizualno snimanje smatra se reproduciranjem.

Članak 10.

1) Dopušteni su citati uzeti iz djela koje je na zakonit način već postalo dostupno javnosti pod uvjetom da je to sukladno dobrim običajima i u mjeri opravdanoj ciljem koji se ima postići, podrazumijevajući tu i citate iz novinskih članaka i povremenih zbornika u obliku pregleda tiska.

2) Glede mogućnosti da se na dopušten način koriste književna ili umjetnička djela za ilustriranje nastave putem objavljivanja, radiodifuznih emitiranja ili zvučnih i vizualnih snimanja, ukoliko je ova uporaba opravdana ciljem koji se ima postići, mjerodavni su zakonodavstvo zemalja Unije i posebni sporazumi koji postoje, ili koje će one zaključiti, s tim da takva uporaba bude sukladna dobrim običajima.

3) Prigodom citiranja i uporabe navedenih u st. 1. i 2. ovog članka moraju se naznačiti izvor i ime autora, ako se njegovo ime nalazi na izvorniku.

Članak 10.bis

1) Zakonodavstvima zemalja Unije ostavljeno je pravo da dopuste reproduciranje putem tiska, ili emitiranje ili prenošenje javnosti putem žica aktualnih članaka u kojima se pretresaju ekonomska, politička ili vjerska pitanja objavljena u dnevnim listovima ili povremenim zbornicima, ili emitiranih djela iste vrste, ako njihovo reproduciranje ili prenošenje nije izričito zabranjeno. Međutim, izvor mora biti uvijek jasno naznačen; sankciju zbog neispunjenja ove obveze određuje zakonodavstvo zemlje u kojoj se zaštita traži.

2) Zakonodavstvima zemalja Unije ostavljeno je isto tako da utvrde uvjete pod kojima, prigodom izvještavanja o tekućim događajima putem fotografije ili kinematografije, ili putem radiodifuzije ili prenošenja javnosti putem žica, književna ili umjetnička djela gledana ili slušana u tijeku događaja mogu biti reproducirana ili učinjena dostupnim javnosti u mjeri koja opravdava cilj obavještavanja koji se ima postići.

Članak 11.

1) Autori dramskih, dramsko-muzičkih i muzičkih djela uživaju isključivo pravo da daju odobrenje: 1. za javno prikazivanje i izvedbu svojih djela, podrazumijevajući javna prikazivanja i izvedbe svim sredstvima ili postupcima; 2. za javno prenošenje svim sredstvima prikazivanja i izvedbe svojih djela.

2) Ista prava priznaju se autorima dramskih ili dramsko-muzičkih djela za sve vrijeme trajanja njihovih prava na izvorno djelo i glede prava prevođenja njihovih djela.

Članak 11.bis

1) Autori književnih i umjetničkih djela uživaju isključivo pravo da daju odobrenja: 1. za radiodifuziju svojih djela ili njihovo priopćavanje javnosti bilo kojim sredstvom bežičnog prijenosa znakova, zvukova ili slika; 2. za svako priopćavanje javnosti, bilo žičnim ili bežičnim putem, djela emitiranog putem radija, ako se ovo priopćavanje vrši putem neke druge ustanove, a ne izvorne, odnosno početne; 3. za priopćavanje javnosti putem zvučnika ili bilo kojeg drugog sličnog uređaja za prijenos znakova, zvukova ili slika djela emitiranog putem radija.

2) Zakonodavstvima zemalja Unije prepušta se da utvrde uvjete pod kojima će se vršiti prava navedena u stavku 1. ovog članka, ali ovi uvjeti će biti strogo ograničeni na zemlje koje ih budu propisale. One ni u kojem slučaju ne smiju povrijediti moralno pravo autora, ni njegovo pravo na pravičnu naknadu koju će, u nedostatku sporazuma, utvrditi nadležno tijelo.

3) Ukoliko nije drukčije propisano, odobrenje dano sukladno stavku 1. ovog članka ne obuhvaća i odobrenje za snimanje djela emitiranog putem radija sredstvima za emitiranje zvukova ili slika. Međutim, zakonodavstvima zemalja Unije se ostavlja da utvrde režim efemernih snimki koje vrši radiodifuzna ustanova svojim vlastitim sredstvima i za svoje emisije. Ova zakonodavstva mogu ovlastiti da se spomenute snimke čuvaju u zvaničnim arhivama zbog njihova iznimnog dokumentarnog značaja.

Članak 11.ter

1) Autori književnih djela uživaju isključivo pravo da daju odobrenje: 1. za javno recitiranje svojih djela, podrazumijevajući tu javno recitiranje svim sredstvima ili postupcima; 2. za javno prenošenje svim sredstvima recitiranja svojih djela.

2) Ista prava priznaju se autorima književnih djela za sve vrijeme trajanja njihovih prava na izvorno djelo, te glede prevođenja njihovih djela.

Članak 12.

Autori književnih ili umjetničkih djela uživaju isključivo pravo da daju odobrenje za adaptaciju, aranžmane i druge prerade svojih djela.

Članak 13.

1) Svaka zemlja Unije može, ukoliko se tiče nje, propisati rezerve i uvjete koji se odnose na isključivo pravo autora muzičkog djela i autora teksta – čije je snimanje s muzičkim djelom on već odobrio – da odobravaju zvučno snimanje spomenutih djela sa tekstom kada je to slučaj; sve rezerve i uvjeti takve naravi bit će strogo ograničeni samo na zemlje koje ih budu propisale i ne mogu ni u kojem slučaju povrijediti pravo autora da dobije pravičnu naknadu koju, u nedostatku prijateljskog sporazuma, utvrđuje nadležno tijelo.

2) Snimke muzičkog djela koje bi se ostvarile u nekoj zemlji Unije, sukladno članku 13. 3) konvencija potpisanih u Rimu 2. lipnja 1928. i u Bruxellesu 26. lipnja 1948. godine, mogu se u toj zemlji reproducirati i bez pristanka autora muzičkog djela do isteka razdoblja od dvije godine, računajući od dana kada je spomenuta zemlja vezana tim aktom.

3) Snimke izrađene na temelju st. 1. i 2. ovog članka i uvezene bez odobrenja zainteresiranih strana u neku zemlju u kojoj ne bi bile dopuštene mogu biti zaplijenjene u toj zemlji.

Članak 14.

1) Autori književnih ili umjetničkih djela imaju isključivo pravo da daju odobrenje: 1. za kinematografsku adaptaciju i reprodukciju tih djela i za puštanje u promet tako adaptiranih i reproduciranih djela; 2. za javno prikazivanje i izvedbu i žično prenošenje javnosti tako adaptiranih i reproduciranih djela.

2) Adaptacija u bilo kojem umjetničkom obliku kinematografskih ostvarenja koja vode podrijetlo od književnih ili umjetničkih djela, ne dirajući u ovlast njihovih autora, ostaje podvrgnuta davanju odobrenja autora izvornih djela.

3) Odredbe članka 13. stavak 1. ove konvencije se ne primjenjuju.

Članak 14.bis

1) Bez štete za prava autora ma kojeg djela koje bi moglo biti adaptirano ili reproducirano, kinematografsko djelo je zaštićeno kao izvorno djelo. Nositelj autorskog prava na kinematografsko djelo uživa ista prava kao i autor izvornog djela, podrazumijevajući tu i prava predviđena u članku 14. ove konvencije.

2) a) Određivanje nositelja autorskog prava na kinematografsko djelo ostavlja se zakonodavstvu zemlje u kojoj se zaštita traži.

b) Međutim, u zemljama Unije u kojima zakonodavstvo među ovim nositeljima prava priznaje autore koji su doprinijeli realizaciji kinematografskog djela ovi autori, ako su se obvezali dati te doprinose, ne mogu se, osim ako nije drukčije ili posebice ugovoreno, protiviti reproduciranju, puštanju u promet, javnom prikazivanju i izvedbi, prenošenju javnosti putem žica, radiodifuzije priopćavanju javnosti, titlovanju i dubliranju tekstova kinematografskog djela.

c) Pitanje treba ili ne treba oblik spomenutog obvezivanja, radi primjene podstavka b), biti pismeni ugovor ili neki drugi odgovarajući pismeni akt rješava se zakonodavstvom zemlje Unije u kojoj proizvođač kinematografskog djela ima sjedište ili uobičajeno prebivalište. Međutim, zakonodavstvu zemlje Unije u kojoj se zaštita traži ostavlja se pravo da predvidi da ovoobvezivanje treba biti izvršeno pismenim ugovorima ili nekim drugim odgovarajućim pismenim aktom. Zemlje koje se koriste ovim pravom moraju o tomu izvijestiti generalnog ravnatelja pismenom izjavom koju on odmah priopćava ostalim zemljama Unije.

d) Pod izrazima „ako nije drukčije ili posebice ugovoreno” treba podrazumijevati svaki ograničavajući uvjet kojim može biti praćeno spomenuto obvezivanje.

3) Ukoliko se nacionalnim zakonodavstvom ne odluči drukčije, odredbe stavka 2.b) ne primjenjuju se na autore scenarija, dijaloga i muzičkih djela stvorenih za realizaciju kinematografskog djela, ni na njegova glavnog realizatora. Međutim, zemlje Unije čije zakonodavstvo ne sadrži odredbe koje predviđaju primjenu navedenog stavka 2.b) na spomenutog realizatora moraju o tomu obavijestiti generalnog ravnatelja pismenom izjavom koju on odmah priopćava svim drugim zemljama Unije.

Članak 14.ter

1) Autor ili, poslije njegove smrti, osobe ili ustanove kojima je nacionalnim zakonodavstvom za to dana ovlast – uživaju glede izvornih umjetničkih djela ili izvornih rukopisa pisaca i skladatelja neotuđivo pravo da budu zainteresirani u svakoj kasnijoj prodaji djela poslije njegova prvoga izlaganja, koje je izvršio autor.

2) Zaštita predviđena u stavku 1. ovoga članka može se zahtijevati u cijeloj zemlji ako nacionalno zakonodavstvo autora prihvaća takvu zaštitu i u opsegu koji je dopušten zakonodavstvom zemlje u kojoj se zaštita traži.

3) Svako nacionalno zakonodavstvo utvrđuje način i stopu naplate.

Članak 15.

1) Da bi autori književnih i umjetničkih djela zaštićeni ovom konvencijom bili smatrani takvim, dok se ne dokaže oprečno, i da bi im, prema tomu, bilo dopušteno da pred sudovima u zemljama Unije podnose tužbe protiv povreditelja svojih prava, dostatno je da im na djelu bude naznačeno ime na uobičajen način. Ovaj stavak se primjenjuje čak i u slučaju da je to ime pseudonim, ako pseudonim koji je autor prihvatio ne ostavlja nikakvu dvojbu glede njegova identiteta.

2) Smatra se da je proizvođač kinematografskoga djela, dok se ne dokaže oprečno, ona fizička ili pravna osoba čije je ime naznačeno na tome djelu na uobičajeni način.

3) Kod anonimnih i pseudonimskih djela koja ne potpadaju pod djela spomenuta u stavku 1. ovoga članka nakladnik čije je ime na djelu smatra se, u nedostatku drugoga dokaza, kao osoba koja predstavlja autora; u tom statusu ona je ovlaštena štiti i koristiti njegova autorska prava. Odredba ovoga stavka prestat će primjenjivati se kad autor otkrije svoj identitet i dokaže svoj status.

4) a) Za neobjavljena djela čiji autor nije poznat, ali za kojega se pouzdano može pretpostaviti da je njihov autor državljanin zemlje Unije, ostavljeno je zakonodavstvu te zemlje da imenuje nadležno tijelo koje će zastupati toga autora i biti ovlašteno štiti i koristiti njegova prava u zemljama Unije.

b) Zemlje Unije koje, prema ovoj odredbi, vrše takvo imenovanje obavještavaju o tomu generalnoga ravnatelja pismenom izjavom u kojoj navode sve podatke koji se odnose na tako imenovano tijelo. Generalni ravnatelj ovu izjavu odmah priopćava svim ostalim zemljama Unije.

Članak 16.

1) Svako djelo reproducirano na nedopušten način može se zaplijeniti u zemljama Unije u kojima izvorno djelo uživa zakonsku zaštitu.

2) Odredba stavka 1. ovoga članka može se isto tako primijeniti na reproduciranja koja potječu iz neke zemlje u kojoj djelo nije zaštićeno, ili je prestalo uživati zaštitu.

3) Ovrha se vrši sukladno zakonodavstvu svake zemlje.

Članak 17.

Odredbe ove konvencije ne mogu ni u čemu povrijediti pravo koje pripada vladi svake zemlje Unije da dopusti, nadgleda ili zabranjuje zakonskim ili policijskim mjerama promet, prikazivanje ili izlaganje ma kojeg djela ili proizvoda glede kojih bi nadležno tijelo imalo vršiti to pravo.

Članak 18.

1) Ova konvencija se primjenjuje na sva djela koja u trenutku njezina stupanja na snagu nisu još, istekom trajanja zaštite u njihovoj zemlji, postala javno dobro.

2) Međutim, ako neko djelo time što je isteklo trajanje zaštite koje mu je ranije bilo priznato postane javno dobro zemlje u kojoj se zaštita traži, takvo djelo ne može biti ponovno u njoj zaštićeno.

3) Primjena ovoga načela provodi se prema odredbama sadržanim u specijalnim konvencijama koje postoje ili će se u tu svrhu zaključiti između zemalja Unije. U nedostatku sličnih odredaba zainteresirane zemlje propisuju, svaka ukoliko se nje tiče, način na koji se spomenuto načelo primjenjuje.

4) Odredbe st. 1. do 3. ovoga članka podjednako se primjenjuju i u slučajevima novih pristupanja Uniji, ili u slučaju kada se zaštita proširuje primjenom članka 7. ove konvencije ili odustajanjem od rezervi.

Članak 19.

Odredbe ove konvencije ne sprečavaju da se traži primjena širih propisa koje bi donijelo zakonodavstvo neke od zemalja Unije.

Članak 20.

Vlade zemalja Unije zadržavaju pravo pristupiti sklapanju posebnih aranžmana ukoliko bi se ovim aranžmanima autorima dala šira prava od onih koja su im priznata Konvencijom, ili ukoliko bi oni sadržavali druge odredbe koje nisu oprečne ovoj konvenciji. Odredbe postojećih aranžmana koje odgovaraju navedenim uvjetima ostaju na snazi.

Članak 21.

- 1) Posebne odredbe koje se odnose na zemlje u razvoju nalaze se u Aneksu.
- 2) Sa iznimkom odredaba članka 28. stavak 1.b) ove konvencije, Aneks čini sastavni dio ovoga akta.

Članak 22.

- 1) a) Unija ima Skupštinu koju sačinjavaju zemlje Unije vezane odredbama čl. 22. do 26. ove konvencije.
  - b) Vladu svake zemlje predstavlja jedan delegat uz eventualnu pomoć zamjenika, savjetnika i stručnjaka.
  - c) Izdatke svake delegacije snosi vlada koja ju je imenovala.
- 2) a) Skupština:
  - i) raspravlja o svim pitanjima koja se odnose na održavanje i razvoj Unije i primjenu ove konvencije;
  - ii) daje Međunarodnome birou za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Međunarodni biro), predviđenom u Konvenciji o osnutku Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Organizacija), upute koje se odnose na pripremu konferencija za reviziju, vodeći pri tomu strogo računa o primjedbama zemalja Unije koje nisu vezane odredbama čl. 22. do 26. ove konvencije;
  - iii) razmatra i odobrava i rad generalnoga ravnatelja Organizacije u svezi sa Unijom i daje mu sve potrebne upute koje se odnose na pitanja iz mjerodavnosti Unije;
  - iv) bira članove Izvršnoga odbora Skupštine;
  - v) razmatra i odobrava izvješća i rad Izvršnoga odbora i daje mu upute;
  - vi) utvrđuje program, usvaja trogodišnji proračun Unije i odobrava završne račune;
  - vii) usvaja financijski pravilnik Unije;
  - viii) osniva komitete stručnjaka i radne skupine koje smatra potrebnim za ostvarivanje ciljeva Unije;
  - ix) odlučuje koje zemlje nečlanice Unije i koje vladine i međunarodne nevladine organizacije mogu biti primljene da nazočuju njezinim zasjedanjima u statusu promatrača;
  - x) usvaja izmjene čl. 22. do 26. ove konvencije;
  - xi) poduzima svaku drugu odgovarajuću akciju koja doprinosi da se postignu ciljevi Unije;
  - xii) izvršava sve ostale zadaće koje proistječu iz ove konvencije;
  - xiii) vrši, pod uvjetom da ih je prihvatila, prava koja su priznata Konvencijom o osnutku Organizacije;

b) O pitanjima koja isto tako interesiraju i druge unije kojima upravlja Organizacija Skupština odlučuje pošto pribavi mišljenje Koordinacijskoga odbora Organizacije.

3) a) Svaki član Skupštine raspolaže jednim glasom.

b) Polovica zemalja-članica Skupštine sačinjava kvorum.

c) Bez obzira na odredbe iz podstavka b), ako je prigodom zasjedanja broj zastupljenih zemalja manji od polovice, ali jednak i veći od jedne trećine zemalja-članica Skupštine, ona može donositi odluke; međutim, odluke Skupštine, osim onih koje se odnose na njezin poslovnik, postaju izvršne tek pošto se ispune uvjeti navedeni dolje. Međunarodni biro priopćava spomenute odluke zemljama-članicama Skupštine koje nisu bile zastupljene, pozivajući ih da u roku od tri mjeseca od dana spomenutoga priopćenja pismeno izraze svoje glasovanje ili suzdržavanje. Ako je po isteku ovoga roka broj zemalja koje su na taj način glasovale ili se suzdržale bar jednak broju zemalja koji je nedostajao da bi se postigao kvorum za vrijeme zasjedanja, spomenute odluke postaju izvršne pod uvjetom da istodobno potrebna većina bude osigurana.

d) Sa iznimkom odredaba članka 26. stavak 2. ove konvencije odluke Skupštine donose se dvotrećinskom većinom izraženih glasova.

e) Suzdržavanje se ne smatra glasovanjem.

f) Jedan delegat može predstavljati samo jednu zemlju i može glasovati samo u njezino ime.

g) Zemlje Unije koje nisu članice Skupštine primaju se na njezina zasjedanja u statusu promatrača.

4) a) Skupština se sastaje jednom svake tri godine na redovito zasjedanje na poziv generalnoga ravnatelja i, osim iznimnih slučajeva, u isto vrijeme i na istome mjestu gdje se održava Generalna skupština Organizacije.

b) Izvanredno zasjedanje Skupštine saziva generalni ravnatelj na traženje Izvršnoga odbora ili jedne četvrtine zemalja-članica Skupštine.

5) Skupština usvaja svoj poslovnik.

Članak 23.

1) Skupština ima Izvršni odbor.

2) a) Izvršni odbor sačinjavaju zemlje koje bira Skupština među zemljama svojim članicama. Osim toga, zemlja na čijem teritoriju Organizacija ima svoje sjedište raspolaže ex officio (po toj osnovi) jednim mjestom u Odboru sa iznimkom odredaba članka 25. stavak 7.b) ove konvencije.

b) Vladu svake zemlje-članice Izvršnoga odbora predstavlja jedan delegat uz eventualnu pomoć zamjenika, savjetnika i stručnjaka.

c) Troškove svake delegacije snosi vlada koja ju je imenovala.

3) Broj zemalja-članica Izvršnoga odbora odgovara četvrtini broja zemalja-članica Skupštine. U računanju mjesta koja treba osigurati ostatak koji bi se javio poslije dijeljenja sa četiri ne uzima se u obzir.

4) Prigodom izbora članova Izvršnoga odbora Skupština vodi računa o pravičnoj zemljopisnoj raspodjeli i o potrebi da zemlje-članice posebnih aranžmana koji bi mogli biti zaključeni u odnosu sa Unijom budu među zemljama koje sačinjavaju Izvršni odbor.

5) a) Članovi Izvršnoga odbora vrše svoje funkcije počevši od završetka zasjedanja Skupštine u tijeku kojeg su izabrani do sljedećega redovitoga zasjedanja Skupštine.

b) Najviše dvije trećine članova Izvršnoga odbora mogu biti ponovno birane.

c) Skupština propisuje način izbora i eventualnoga ponovnoga izbora članova Izvršnoga odbora.

6) a) Izvršni odbor:

i) priprema nacrt dnevnoga reda Skupštine;

ii) podnosi Skupštini prijedloge u svezi sa nacrtom programa i trogodišnjega proračuna Unije, koje je pripremio generalni ravnatelj;

iii) izjašnjava se, u granicama programa i trogodišnjega proračuna, o programima i trogodišnjim proračunima koje priprema generalni ravnatelj;

iv) podnosi Skupštini, uz odgovarajuće komentare, i povremena izvješća generalnoga ravnatelja i godišnja izvješća o pregledu računa;

v) poduzima sve korisne mjere u svrhu izvršenja programa Unije od generalnoga ravnatelja, sukladno odlukama Skupštine, i vodeći računa o okolnostima koje su nastupile između dva redovita zasjedanja Skupštine;

vi) izvršava sve ostale zadaće koje su mu dane u mjerodavnost u okviru ove konvencije.

b) O pitanjima koja isto tako interesiraju ostale zemlje Unije kojima upravlja Organizacija Izvršni odbor odlučuje pošto pribavi mišljenje Koordinacijskoga odbora Organizacije.

7) a) Izvršni odbor se sastaje jednom godišnje na redovitom zasjedanju, na poziv generalnoga ravnatelja, ukoliko je moguće u isto vrijeme i na istome mjestu gdje zasjeda i Koordinacijski odbor Organizacije.

b) Izvršni odbor sastaje se na izvanrednom zasjedanju na poziv generalnoga ravnatelja, bilo na njegovu inicijativu, bilo na traženje predsjednika Odbora ili jedne četvrtine njegovih članova.

8) a) Svaka zemlja-članica Izvršnoga odbora raspolaže jednim glasom.

b) Polovica zemalja-članica Izvršnoga odbora sačinjava kvorum.

c) Odluke se donose prostom većinom izraženih glasova.

d) Suzdržavanje se ne smatra glasovanjem.

e) Jedan delegat može predstavljati samo jednu zemlju i može glasovati samo u njezino ime.

9) Zemlje Unije koje nisu članovi Izvršnoga odbora primaju se na njegova zasjedanja u statusu promatrača.

10) Izvršni odbor donosi svoj poslovnik.

Članak 24.

1) a) Administrativne zadaće Unije izvršava Međunarodni biro koji dolazi na mjesto biroa Unije ujedinenoga s biroom ustanovljenim Konvencijom o zaštiti industrijskoga vlasništva.

b) Međunarodni biro osobito osigurava tajništvo raznih tijela Unije.

c) Generalni ravnatelj Organizacije je najviši dužnosnik Unije i on ju predstavlja.

2) Međunarodni biro prikuplja i objavljuje informacije koje se odnose na zaštitu autorskoga prava. Svaka zemlja Unije priopćava, što je moguće prije, Međunarodnome birou tekst svakoga novoga zakona, kao i sve zvanične tekstove koji se odnose na zaštitu autorskoga prava.

3) Međunarodni biro izdaje mjesečnu reviju.

4) Međunarodni biro pruža svakoj zemlji Unije, na njezino traženje, obavijest o pitanjima koja se odnose na zaštitu autorskoga prava.

5) a) Međunarodni biro proučava i pruža usluge namijenjene olakšanju zaštite autorskoga prava.

6) Generalni ravnatelj i svaki član osoblja kojega on odredi sudjeluje, bez prava glasa, na svim sjednicama Skupštine, Izvršnoga odbora i svakoga drugoga odbora stručnjaka ili radne skupine. Generalni ravnatelj ili član osoblja kojega on imenuje tajnik je ovih tijela po službenoj dužnosti.

7) a) Međunarodni biro, prema uputama Skupštine i u suradnji sa Izvršnim odborom, priprema konferencije za reviziju odredaba Konvencije, osim odredaba čl. 22. do 26. ove konvencije.

b) Međunarodni biro može konzultirati međuvladine i međunarodne nevladine organizacije o pripremama konferencije za reviziju.

c) Generalni ravnatelj i osobe koje on odredi sudjeluju bez prava glasa u donošenju odluka na novim konferencijama.

8) Međunarodni biro izvršava sve ostale zadaće koje su mu stavljene u mjerodavnost.

Članak 25.

1) a) Unija ima svoj proračun.

b) Proračun Unije obuhvaća i rashod same Unije, njezin doprinos proračunu troškova zajedničkih svim unijama, kao i eventualno iznos stavljen na raspolaganje proračunu Konferencije Organizacije.

c) Kao troškovi zajednički svim unijama smatraju se troškovi koji nisu namijenjeni isključivo Uniji, već, isto tako, jednoj ili više drugih unija kojima upravlja Organizacija. Udjel Unije u ovim zajedničkim troškovima razmjernan je interesu koji ovi troškovi za nju predstavljaju.

2) Proračun Unije se donosi vodeći računa o potrebi njegove sukladnosti s proračunima ostalih unija kojima upravlja Organizacija.

3) Proračun Unije se financira iz sljedećih izvora:

i) iz doprinosa zemalja Unije;

ii) od pristojbi i iznosa dobivenih za usluge koje pruža Međunarodni biro u statusu Unije;

iii) od prihoda dobivenih prodajom publikacija Međunarodnoga biroa o Uniji i pravima koja idu uz ove publikacije;

iv) od darova, legata i subvencija;

v) od najamnine, kamate i raznih drugih prihoda.

4) a) U svrhu određivanja svojega doprinosa (udjela) proračunu, svaka zemlja Unije svrstava se u jednu klasu i plaća sve godišnje doprinose na temelju izvjesnoga broja jedinica koji se utvrđuje kako slijedi:

I. klasa.....	25 jedinica
II. klasa.....	20 jedinica
III. klasa.....	15 jedinica
IV. klasa.....	10 jedinica
V. klasa.....	5 jedinica
VI. klasa.....	3 jedinice
VII. klasa.....	1 jedinica

b) Ukoliko to ranije nije učinila, svaka zemlja prigodom deponiranja svoga instrumenta o ratifikaciji ili pristupanju navodi u koju klasu želi biti svrstana. Klasu može mijenjati. Ako izabere neku nižu klasu, ta zemlja će morati o tomu obavijestiti Skupštinu na jednom od njezinih redovitih zasjedanja. Promjena stupa na snagu početkom kalendarske godine poslije spomenutoga zasjedanja.

c) Godišnji doprinos svake zemlje sastoji se od iznosa čiji je odnos prema ukupnoj svoti godišnjih doprinosa proračunu Unije svih zemalja isti kao i odnos između broja jedinica klase u koju je svrstana i ukupnoga broja jedinica svih zemalja zajedno.

d) Doprinosi se uplaćuju 1. siječnja svake godine.

e) Zemlja koja kasni sa plaćanjem svojih doprinosa ne može glasovati ni u jednome tijelu Unije čiji je član ako je zaostatak njezinoga neplaćenoga duga jednak ili veći od doprinosa koji ona duguje za dvije cijele protekle godine. Međutim, ovoj zemlji može biti dopušteno zadržati vršenje svoga prava glasa u tomu tijelu sve dok to tijelo smatra da je zakašnjenje nastalo uslijed iznimnih i neizbježnih okolnosti.

f) U slučaju da se proračun ne usvoji prije početka nove računске godine, proračun iz prethodne godine produljava se na način predviđen financijskim pravilnikom.

5) Iznos pristojbi i svota koje se duguju za usluge koje je učinio Međunarodni biro u statusu Unije utvrđuje generalni ravnatelj, koji o tomu podnosi izvješće Skupštini i Izvršnome odboru.

6) a) Unija posjeduje fond za tekuće izdatke, utemeljen od jednokratne uplate koju je izvršila svaka zemlja Unije. Ako fond postane nedostatan, Skupština odlučuje o njegovome povećanju.

b) Iznos početne uplate svake zemlje u navedeni fond, ili njezinog sudjelovanja u njegovome povećanju, razmjernan je doprinosu te zemlje za godinu u tijeku koje je fond utemeljen ili odlučeno povećanje.

c) O razmjeri i načinu uplate odlučuje Skupština na prijedlog generalnoga ravnatelja i po pribavljenome mišljenju Koordinacijskoga odbora Organizacije.

7) a) Sporazumom o sjedištu, koji je zaključen sa zemljom na čijem se teritoriju nalazi sjedište Organizacije, predviđa se da će, ako je fond za tekuće izdatke nedostatan, ta zemlja davati akontacije. Iznos ovih akontacija i uvjeti pod kojima se one daju predstavljaju u svakom slučaju predmetom odvojenih sporazuma između zemlje koja je u pitanju i Organizacije. Sve dotle dok je obvezna dati akontacije, ta zemlja raspolaže ex officio jednim mjestom u Izvršnome odboru.

b) Zemlja navedena u podstavku a) i Organizacija imaju pravo, svaka od njih, putem pismenoga priopćenja otkazati obvezu o davanju akontacije. Otkaz stupa na snagu tri godine po završetku godine u tijeku koje je bio priopćen.

8) Pregled računa vrši na način predviđen financijskim pravilnikom jedna ili više zemalja Unije ili vanjski kontrolori koje, uz njihov pristanak, imenuje Skupština.

Članak 26.

1) Prijedlog za izmjenu čl. 22, 23, 24, 25. i 26. ove konvencije mogu podnijeti svaka zemlja-članica Skupštine, Izvršni odbor ili generalni ravnatelj. Generalni ravnatelj priopćava ove prijedloge zemljama-članicama Skupštine najmanje šest mjeseci prije nego što budu podneseni Skupštini na razmatranje.

2) Svaku izmjenu članaka navedenih u stavku 1. ovoga članka odobrava Skupština. Za usvajanje je potrebna većina od tri četvrtine izraženih glasova; međutim, za svaku izmjenu članka 22. i stavka 2. članka 26. ove konvencije potrebna je većina od četiri petine izraženih glasova.

3) Svaka izmjena članaka iz stavka 1. ovoga članka stupa na snagu mjesec dana pošto generalni ravnatelj primi pismena priopćenja o prihvaćanju, izvršenome sukladno njihovim odgovarajućim ustavnim pravilima, tri četvrtine zemalja koje su bile članice Skupštine u trenutku kada je izmjena usvojena. Svaka izmjena tih članova, prihvaćena na taj način, vezuje sve zemlje koje su članice Skupštine u trenutku kada izmjena stupa na snagu, ili koje naknadno postanu članicama; međutim, svaka izmjena kojom bi se povećavale financijske obveze zemlje Unije vezuje samo one između njih koje su priopćile svoje prihvaćanje spomenute izmjene.

Članak 27.

1) Ova konvencija može se podvrgnuti reviziji kako bi se u nju unijela poboljšanja koja su takve naravi da usavršavaju sustav Unije.

2) U tu svrhu uzastopno će se održavati konferencije u jednoj od zemalja Unije delegata tih zemalja.

3) Sa iznimkom odredaba članka 26. ove konvencije, koje se primjenjuju na izmjenu čl. 22. do 26. ove konvencije, svaka revizija ovoga akta, podrazumijevajući i Aneks, zahtijeva jednodušnost postignutu glasovanjem.

Članak 28.

1) a) Svaka zemlja Unije koja je potpisala ovaj akt može ga ratificirati, a ako ga nije potpisala – može mu pristupiti. Instrumenti ratifikacije ili pristupanja deponiraju se kod generalnoga ravnatelja.

b) Svaka zemlja Unije može izjaviti u svome instrumentu ratifikacije ili pristupanja da se njezina ratifikacija ili pristupanje ne odnosi na čl. 1. do 21. ove konvencije i na Aneks; međutim, ako je ta zemlja već dala izjavu u smislu članka VI. stavak 1. Aneksa, ona jedino može izjaviti u spomenutom instrumentu da se njezina ratifikacija ili pristupanje ne odnosi na čl. 1. do 20. ove konvencije.

c) Svaka zemlja Unije koja je, prema podstavku b), isključila iz djelovanja svoje ratifikacije ili svoga pristupanja odredbe navedene u tome podstavku može naknadno, u svakome kasnijem trenutku, izjaviti da prenosi djelovanja svoje ratifikacije ili pristupanja na ove odredbe. Takva izjava se deponira kod generalnoga ravnatelja.

2) a) Čl. 1. do 21. ove konvencije i Aneks stupaju na snagu tri mjeseca pošto budu ispunjena sljedeća dva uvjeta:

i) da je najmanje pet zemalja Unije ratificiralo ovaj akt, ili da mu je pristupilo ne dajući izjavu prema stavku 1.b) ovoga članka;

ii) da su Španjolska, Sjedinjene Američke Države, Francuska i Ujedinjeno Kraljevstvo - Velika Britanija i Sjeverna Irska pristupili Svjetskoj (univerzalnoj) konvenciji o autorskom pravu, izmijenjenoj u Parizu 24. srpnja 1971. godine.

b) Stupanje na snagu navedeno u podstavku a) izvršeno je glede zemalja Unije koje su najmanje tri mjeseca prije ovoga stupanja na snagu deponirale instrumente ratifikacije ili pristupanja koji ne sadrže izjavu u smislu stavka 1.b) ovoga članka.

c) Glede svake zemlje Unije na koju se ne primjenjuje podstavak b) i koja ratificira ovaj akt ili mu pristupi ne dajući izjavu u smislu stavka 1.b) ovoga članka, čl. 1. do 21. ove konvencije i Aneks stupaju na snagu tri mjeseca poslije nadnevka kada je generalni ravnatelj priopćio deponiranje instrumenta ratifikacije ili pristupanja o kojem je riječ, osim ako u deponiranome instrumentu nije označen neki kasniji nadnevak. U ovome posljednjem slučaju, čl. 1. do 21. ove konvencije i Aneks stupaju na snagu glede ove zemlje na tako označeni nadnevak.

d) Odredbe podstavaka a) do c) ne diraju u primjenu članka VI. Aneksa.

3) Glede svake zemlje Unije koja ratificira ovaj akt, ili mu pristupi sa izjavom u smislu stavka 1.b) ovoga članka ili bez nje, čl. 22. do 28. ove konvencije stupaju na snagu tri mjeseca poslije nadnevka kada je generalni ravnatelj priopćio deponiranje instrumenta ratifikacije ili pristupanja o kojem je riječ, osim ako na deponiranome instrumentu nije označen neki kasniji nadnevak. U ovome posljednjem slučaju, čl. 22. do 28. ove konvencije stupaju na snagu za tu zemlju na tako označeni nadnevak.

Članak 29.

1) Svaka zemlja izvan Unije može pristupiti ovome aktu i samim tim postati pripadnicom ove konvencije i članicom Unije. Instrumenti pristupanja deponiraju se kod generalnoga ravnatelja.

2) a) Sa iznimkom podstavka b), ova konvencija stupa na snagu za svaku zemlju izvan Unije tri mjeseca poslije nadnevka kada je generalni ravnatelj priopćio deponiranje njezina instrumenta o pristupanju, osim ako na deponiranome instrumentu nije označen neki kasniji nadnevak. U takvom slučaju ova konvencija stupa na snagu za tu zemlju na tako označen nadnevak.

b) Ako stupanju na snagu primjenom podstavka a) prethodi stupanje na snagu čl. 1. do 21. ove konvencije i Aneksa primjenom članka 28. stavak 2.a) ove konvencije, spomenuta zemlja bit će u međuvremenu vezana čl. 1. do 21. Briselskoga akta ove konvencije, koji se zamjenjuje čl. 1. do 21. ove konvencije i Aneksom.

Članak 29.bis

Ratifikacija ovoga akta ili pristupanje ovome aktu svake zemlje koja nije vezana odredbama čl. 22. do 38. Stokholmskoga akta ove konvencije, samim tim što se može primijeniti članak 14. stavak 2. Konvencije kojom se uspostavlja Organizacija, vrijedi kao i ratifikacija Stokholmskoga akta ili pristupanje ovome aktu uz ograničenje predviđeno u članku 28. stavak 1.b) toga akta.

Članak 30.

1) Ostavljajući po strani iznimke koje se dopuštaju u stavku 2. ovoga članka, u članku 28. stavak 1.b), u članku 33. stavak 2. ove konvencije i u Aneksu ratifikacija ili pristupanje povlači s punim pravom pristupanje svim odredbama i uživanje svih koristi koje se predviđaju ovom konvencijom.

2) a) Svaka zemlja Unije, ratificirajući ovaj akt ili pristupajući mu, može, sa iznimkom članka V. stavak 2. Aneksa, zadržati korist od rezervi koje je ranije formulirala pod uvjetom da o tomu dâ izjavu prigodom deponiranja svoga instrumenta ratifikacije ili pristupanja.

b) Svaka zemlja izvan Unije može izjaviti, pristupajući konvenciji i sa iznimkom članka V. stavak 2. Aneksa, da namjerava bar privremeno zamijeniti članak 8. ovoga akta koji se odnosi na pravo prevođenja odredbe na članak 5. Bernske konvencije od 1886. godine, dopunjene u Parizu 1896. godine, podrazumijevajući da se ove odredbe tiču samo prijevoda na jezik koji je u općoj uporabi u ovoj zemlji. Sa iznimkom članka I. stavak bb) Aneksa, svaka zemlja ima pravo primijeniti, glede prava prevođenja djela čija je zemlja podrijetla zemlja koja koristi ovu rezervu, zaštitu jednaku zaštiti koju priznaje ta zemlja.

c) Svaka zemlja može u svakome trenutku odreći se ovih rezervi putem priopćenja koje se upućuje generalnome ravnatelju.

Članak 31.

1) Svaka zemlja može izjaviti u svome instrumentu ratifikacije ili pristupanja, ili može izvijestiti generalnoga ravnatelja pismenim priopćenjem u svakome trenutku kasnije, da se ova konvencija primjenjuje na cijelu ili na dio teritorija, označenih u izjavi ili priopćenju, za čije vanjske odnose ona snosi odgovornost.

2) Svaka zemlja koja je dala takvu izjavu ili uputila takvo priopćenje može u svakome trenutku priopćiti generalnome ravnatelju da se ova konvencija prestaje primjenjivati na cijeli ili na dio teritorija.

3) a) Svaka izjava dana na temelju stavka 1. ovoga članka djeluje istoga dana kad i ratifikacija ili pristupanje čijem je instrumentu priključena i svako priopćenje izvršeno na temelju toga stavka počinje djelovati tri mjeseca od kada ga priopći generalni ravnatelj.

Svako priopćenje izvršeno na temelju stavka 2. ovoga članka djeluje dvanaest mjeseci od kada ga primi generalni ravnatelj.

4) Ovaj članak se ne bi mogao tumačiti tako da sadrži priznanje ili da ga prešutno prihvaća bilo koja zemlja Unije faktičkoga stanja svakog teritorija na koji ovu konvenciju primjenjuje neka druga zemlja Unije, na temelju izjave dane primjenom stavka 1. ovoga članka.

Članak 32.

1) Ovaj akt zamjenjuje u odnosima između zemalja Unije i u opsegu u kojem se primjenjuje Bernsku konvenciju od 9. rujna 1886. godine i kasnije akte proistekle iz povremenih revizija. Akti koji su prethodno na snazi ostaju u potpunosti ukoliko ih ovaj akt ne zamijeni na temelju odredbe prethodne rečenice u odnosima sa zemljama Unije koje ne bi ratificirale ovaj akt ili mu ne bi pristupile.

2) Zemlje izvan Unije koje pristupe ovome aktu primjenjuju ga, osim odredaba stavka 3. ovoga članka, na svaku zemlju Unije koja nije vezana ovim aktom, ili koja je, iako njime nije vezana, dala izjavu predviđenu u članku 28. stavak 1.b) ove konvencije. Spomenute zemlje dopuštaju da određena zemlja Unije u svojim odnosima sa njima:

a) primjenjuje odredbe najskorijega akta za koji je vezana i

b) sa iznimkom članka I. stavak 6. Aneksa, ima pravo prilagoditi zaštitu razini koju predviđa ovaj akt.

3) Svaka zemlja koja je koristila bilo koje pravo predviđeno u Aneksu može primijeniti odredbe Aneksa koje se odnose na pravo ili prava koja je koristila u svojim odnosima sa svakom drugom zemljom Unije koja nije vezana ovim aktom pod uvjetom da je ova posljednja zemlja prihvatila primjenu spomenutih odredaba.

Članak 33.

1) Svaki spor između dvije ili više zemalja Unije u svezi sa tumačenjem ili primjenom ove konvencije koji ne bude riješen putem pregovora može se, na zahtjev bilo koje zemlje koja je u pitanju, iznijeti pred Međunarodni sud pravde sukladno Statutu Suda, osim ako zemljama o kojima je riječ ne odgovara neki drugi način rješavanja. Međunarodni biro bit će obaviješten od zemlje tužitelja o sporu iznesenome pred Sud; on će s time upoznati i ostale zemlje Unije.

2) Svaka zemlja može, u trenutku kada potpisuje ovaj akt ili deponira svoj instrument ratifikacije ili pristupanja, izjaviti da se ne smatra vezanom odredbama stavka 1. ovoga članka. Glede bilo kojeg spora između te zemlje i svake druge zemlje Unije, odredbe stavka 1. ovoga članka se ne primjenjuju.

3) Svaka zemlja koja je dala izjavu sukladnu odredbama stavka 2. ovoga članka može u svakome trenutku da je povuče putem priopćenja upućenoga generalnome ravnatelju.

Članak 34.

1) Sa iznimkom članka 29.bis ove konvencije, nijedna zemlja ne može poslije stupanja na snagu čl. 1. do 21. ove konvencije i Aneksa pristupiti prijašnjim aktima ove konvencije, niti ih ratificirati.

2) Poslije stupanja na snagu čl. 1. do 21. ove konvencije i Aneksa nijedna zemlja ne može dati izjavu na temelju članka 5. Protokola, koji se odnosi na zemlje u razvoju, priključenoga Stokholmskome aktu.

Članak 35.

1) Ova konvencija ostaje na snazi bez ograničenoga trajanja.

2) Svaka zemlja može otkazati ovaj akt priopćenjem upućenim generalnome ravnatelju. Ovaj otkaz povlači i otkaz svih prijašnjih akata i proizvodi djelovanje samo glede zemlje koja ga je dala; Konvencija ostaje na snazi i izvršna je glede ostalih zemalja Unije.

3) Otkaz djeluje jednu godinu od dana kada je generalni ravnatelj primio priopćenje.

4) Pravo otkaza predviđeno ovim člankom ne može vršiti nijedna zemlja prije isteka roka od pet godina, računajući od dana kada je postala članicom Unije.

Članak 36.

1) Svaka zemlja-članica ove konvencije obvezuje se da, sukladno svojem ustavu, usvoji potrebite mjere da bi se osigurala primjena ove konvencije.

2) Podrazumijeva se da u trenutku kad jedna zemlja bude vezana ovom konvencijom ona mora biti u mogućnosti da, sukladno svojem unutarnjem zakonodavstvu, doprinosi primjeni odredaba ove konvencije.

Članak 37.

1) a) Ovaj akt je potpisan u jednome primjerku na engleskome i francuskome jeziku i, sa iznimkom stavka 2. ovoga članka, deponiran kod generalnoga ravnatelja.

b) Generalni ravnatelj, poslije savjetovanja sa zainteresiranim vladama, može ustanoviti zvanične tekstove i na njemačkome, arapskome, španjolskome, talijanskome i portugalskome jeziku i na drugim jezicima koje će označiti Skupština.

c) U slučaju spora o tumačenju raznih tekstova vjerodostojan je tekst na francuskome jeziku.

2) Ovaj akt ostaje otvoren za potpisivanje do 31. siječnja 1972. godine; do toga nadnevk primjerak naveden u stavku 1.a) ovoga članka bit će deponiran kod vlade Republike Francuske.

3) Generalni ravnatelj dostavlja dva usuglašena i ovjerena preslika potpisanoga teksta ovoga akta vladama svih zemalja Unije i vladi svake druge zemlje, na njezino traženje.

4) Generalni ravnatelj poduzima registriranje ovoga akta kod Tajništva Organizacije ujedinjenih naroda.

5) Generalni ravnatelj priopćava vladama svih zemalja Unije potpise, deponiranja, instrumente ratifikacije ili pristupanja i izjave sadržane u tim instrumentima ili dane primjenom članka 28. stavak 1.c), članka 30. stavak 2.a) i b) i članka 33. stavak 2. ove konvencije, stupanje na snagu svih odredaba ovoga akta, priopćenje otkaza i priopćenja učinjena primjenom članka 30. stavak 2.c), članka 31. st. 1. i 2, članka 33. stavak 3. i članka 38. stavak 1. ove konvencije, kao i priopćenja navedena u Aneksu.

Članak 38.

1) Zemlje koje nisu ratificirale ovaj akt, ili koje mu nisu pristupile i koje nisu vezane odredbama čl. 22. do 26. Stokholmskoga akta mogu do 26. travnja 1975. godine vršiti, ako to žele, prava predviđena tim člancima kao da su vezane tim odredbama. Svaka zemlja koja želi vršiti ova prava s tim ciljem deponira kod generalnoga ravnatelja pismeno priopćenje koje djeluje od dana kada je primljeno. Takve zemlje smatraju se članicama Skupštine do označenoga nadnevk.

2) Dok sve zemlje Unije ne postanu članice Organizacije, Međunarodni biro Organizacije djeluje i kao Biro Unije, a generalni ravnatelj kao ravnatelj toga biroa.

3) Ako su sve zemlje Unije postale članicama Organizacije, prava, obveze i imovina Biroa Unije prelaze na Međunarodni biro Organizacije.

Članak I.

1) Svaka zemlja koja se smatra zemljom u razvoju, sukladno ustanovljenoj praksi Generalne skupštine Ujedinjenih naroda, koja ratificira Pariški akt, čiji sastavni dio čini ovaj aneks, ili mu pristupi i koja, obzirom na svoj ekonomski položaj i na svoje socijalne i kulturne potrebe, ne smatra da može odmah donijeti potrebite propise da bi osigurala zaštitu svih prava predviđenih u tome aktu, može putem priopćenja deponiranoga kod generalnoga ravnatelja, u trenutku deponiranja svojega instrumenta ratifikacije ili pristupanja ili, sa iznimkom članka V. stavak 1.c) ovoga aneksa, svakoga kasnijeg nadnevka izjaviti da će koristiti pravo predviđeno u članku II. ili pravo predviđeno u članku III. ovoga aneksa, ili i jedno i drugo od tih prava. Ona može, umjesto da koristi pravo predviđeno u članku II. Aneksa, dati izjavu sukladno članku V. stavak 1.a) ovoga aneksa.

2) a) Svaka izjava dana u smislu stavka 1. ovoga članka i priopćena prije isteka razdoblja od deset godina, računajući od stupanja na snagu čl. 1. do 21. Konvencije i ovoga aneksa, prema članku 28. stavak 2. Konvencije, važi do isteka spomenutoga razdoblja. Ona može biti obnovljena u cjelini ili djelomično za druga uzastopna razdoblja od deset godina putem priopćenja deponiranoga kod generalnoga ravnatelja ne više od 15 mjeseci, a ni manje od tri mjeseca prije isteka tekućega desetogodišnjega razdoblja.

b) Svaka izjava dana u smislu stavka 1. ovoga članka i priopćena po isteku razdoblja od deset godina, računajući od stupanja na snagu čl. 1. do 21. Konvencije i ovoga aneksa, prema članku 28. stavak 2. Konvencije, važi do isteka tekućega desetogodišnjega razdoblja. Ona se može obnoviti kao što je predviđeno u odredbi druge rečenice podstavka a).

3) Svaka zemlja koja je prestala smatrati se zemljom u razvoju, u smislu stavka 1. ovoga članka, nije više ovlaštena obnavljati svoju izjavu kao što je predviđeno u stavku 2. ovoga članka i koja, službeno ili ne, povlači svoju izjavu – nije više u mogućnosti koristiti prava navedena u stavku 1. ovoga članka, bilo po isteku desetogodišnjega tekućega razdoblja, bilo tri godine pošto bude prestala smatrati zemljom se u razvoju; ovdje će se primijeniti rok koji najkasnije istekne.

4) Ako u trenutku kada izjava, dana u smislu stavka 1. ili stavka 2. ovoga članka, prestane važiti, u skladištu ima primjeraka proizvedenih za vrijeme važenja dozvole izdane na temelju odredaba ovoga aneksa, takvi primjerci moći će se i dalje puštati u promet, sve dok ne budu iscrpljeni.

5) Svaka zemlja koja je vezana odredbama ovoga akta i koja je deponirala izjavu ili priopćenje prema članku 31. stavak 1. Konvencije po predmetu primjene spomenutoga akta na poseban teritorij čiji se položaj može smatrati sličnim položaju zemalja navedenih u stavku 1. ovoga članka, može glede toga teritorija dati izjavu navedenu u stavku 1, priopćenje za obnavljanje navedeno u stavku 2. ovoga članka. Sve dok ta izjava ili to priopćenje budu važili, odredbe ovoga aneksa primjenjivat će se na teritorij glede koje su dani.

6) a) Činjenica da neka zemlja koristi jedno od prava navedenih u stavku 1. ovoga članka ne dopušta nekoj drugoj zemlji da pruža djelima čija je zemlja podrijetla prva zemlja koja je u pitanju manju zaštitu od one koju je dužna priznati prema čl. 1. do 20. Konvencije.

b) Pravo reciprociteta predviđeno u članku 30. stavak 2.b) Konvencije, odredba druge rečenice, ne može se na dan kad istječe rok koji se primjenjuje prema članku I. stavak 3. ovoga aneksa vršiti za djela čija je zemlja podrijetla zemlja koja je dala izjavu sukladno članku V. stavak 1.a) ovoga aneksa.

Članak II.

1) Svaka zemlja koja je izjavila da će se koristiti pravom predviđenim u ovome članku bit će ovlaštena glede djela objavljenih u tiskanome obliku ili u svakome drugome sličnome obliku reproduciranja da zamijeni isključivo pravo prevođenja predviđeno u članku 8. Konvencije sustavom neisključivih i neprenosivih dozvola koje je dalo nadležno tijelo pod uvjetima navedenim dolje i sukladno članku IV. ovoga aneksa.

2) a) Sa iznimkom stavka 3. ovoga članka, ako po isteku razdoblja od tri godine ili duljega razdoblja određenoga nacionalnim zakonodavstvom spomenute zemlje, računajući od prvoga objavljivanja jednoga djela, njegov prijevod nije objavljen na jeziku koji je u općoj uporabi u toj zemlji od nositelja prava prevođenja ili sa njegovim odobrenjem, svaki državljanin spomenute zemlje moći će dobiti dozvolu da prevede djelo na spomenuti jezik i da objavi ovaj prijevod u tiskanome obliku ili u svakome drugome sličnome obliku reproduciranja.

b) Na temelju ovoga članka, dozvola se, također, može dati ako su sva izdanja prijevoda objavljenoga na određenome jeziku iscrpljena.

3) a) U slučaju prijevoda na jezik koji nije u općoj uporabi u jednoj ili više zemalja članica Unije, razdoblje od jedne godine zamijenit će razdoblje od tri godine predviđeno u stavku 2.a) ovoga članka.

b) Svaka zemlja navedena u stavku 1. ovoga članka može, uz jednodušnu suglasnost razvijenih zemalja-članica Unije, u kojima je isti jezik u općoj uporabi, u slučaju prevođenja na ovaj jezik zamijeniti razdoblje od tri godine navedeno u stavku 2.a) ovoga članka kraćim razdobljem utvrđenim prema toj suglasnosti s tim da to razdoblje, ipak, ne može biti kraće od jedne godine. Pri svemu tome, odredbe prethodne rečenice ne mogu se primijeniti ako je jezik o kojem je riječ engleski, španjolski ili francuski. Svaki sporazum u tome smislu priopćit će se generalnome ravnatelju vlade onih zemalja koje ga budu zaključile.

4) a) Nijedna dozvola navedena u ovome članku neće se moći izdati prije isteka dopunskoga roka od šest mjeseci u slučaju kad se ona može dobiti po isteku razdoblja od tri godine, a deset mjeseci u slučaju kad se ona može dati po isteku razdoblja od jedne godine:

i) računajući od dana kada je molitelj ispunio formalnosti predviđene u članku IV. stavak 1. ovoga aneksa;

ii) ili, ako su identitet i adresa nositelja prava nepoznati, računajući od dana kada molitelj, kao što je predviđeno u članku IV. stavak 2. ovoga aneksa, pošalje preslike molbe koju je podnio tijelu nadležnome za izdavanje dozvole.

b) Ako je za vrijeme roka od šest mjeseci prijevod na jezik za koji je molba podnesena objavio nositelj prava ili sa njegovim odobrenjem, nijedna dozvola se neće dati na temelju odredaba ovog članka...

5) Svaka dozvola navedena u ovome članku moći će se dati samo za školsku i sveučilišnu uporabu ili u svrhu istraživanja.

6) Ako je prijevod jednoga djela objavio nositelj prava prevođenja ili sa njegovim odobrenjem po cijeni koja se može usporediti s cijenom uobičajenom u određenoj zemlji za slična djela, svaka dozvola izdana na temelju ovoga članka prestat će važiti ako je taj prijevod na istome jeziku a njegov sadržaj, u biti, isti kao jezik i sadržaj prijevoda objavljenog na temelju dozvole. Puštanje u promet svih već izrađenih primjeraka prije isteka dozvole moći će se nastaviti sve dok ne budu iscrpljeni.

7) Za djela koja su sastavljena pretežito od ilustracija dozvola da se izvrši i objavi prijevod teksta i da se reproduciraju i objave ilustracije može se dati samo ako su ispunjeni uvjeti iz članka III. ovoga aneksa.

8) Nikakva dozvola se ne može dati na temelju ovoga članka ako je autor povukao iz prometa sve primjerke svojega djela.

9a) Dozvola da se prevede jedno djelo koje je objavljeno u tiskanome obliku ili u svakome drugome sličnome obliku reproduciranja može se dati i svakoj radiodifuznoj ustanovi koja ima sjedište u zemlji navedenoj u stavku 1. ovoga članka, poslije zahtjeva podnesenoga nadležnome tijelu te zemlje u stavku 1. ovoga članka, poslije zahtjeva koji je podnijela nadležnome tijelu te zemlje spomenuta ustanova s tim da budu ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

i) da se prijevod sačini od primjerka izrađenoga i nabavljenoga sukladno zakonodavstvu spomenute zemlje;

ii) da se prijevod može koristiti samo u emisijama namijenjenim nastavi ili širenju informacija znanstvenoga ili stručnoga karaktera posvećenih stručnjacima jednoga određenoga poziva;

iii) da se prijevod koristi isključivo u svrhe nabrojane u točki ii) u emisijama koje se daju na dopušten način a namijenjene su korisnicima na teritoriju spomenute zemlje, podrazumijevajući tu i emisije koje se daju pomoću zvučnih ili vizualnih snimki ostvarenih na zakonit način i isključivo za takve emisije;

iv) da nijedna uporaba prijevoda nema nikakvo lukrativno obilježje.

b) Zvučne ili vizualne snimke jednoga prijevoda koje je izvršila radiodifuzna ustanova za vrijeme važnosti dozvole dane na temelju ovoga stavka mogu se koristiti u iste svrhe, sa iznimkom uvjeta nabrojanih u podstavku a) i u sporazumu sa tom ustanovom, i od druge radiodifuzne ustanove koja ima sjedište u zemlji čije je nadležno tijelo izdalo dozvolu.

c) Pod uvjetom da se poštuju sva mjerila i uvjeti navedeni u podstavku a), dozvola se, isto tako, može dati radiodifuznoj ustanovi da prevede svaki tekst uklopljen u akustičko-vizualno fiksiranje napravljeno i objavljeno samo za školsku i sveučilišnu uporabu.

d) Sa iznimkom podstavaka a) do c), odredbe prethodnih stavaka primjenjuju se na odobrenje i uporabu svake dozvole izdane na temelju ovoga stavka.

Članak III.

1) Svaka zemlja koja je izjavila da će se koristiti pravom predviđenim u ovome članku bit će ovlaštena zamijeniti isključivo pravo reproduciranja predviđeno u članku 9. Konvencije sustavom neisključivih i neprenosivih dozvola, koje je dalo nadležno tijelo pod uvjetima navedenim dolje i sukladno članku IV. ovoga aneksa.

2) a) Glede djela na koje se primjenjuje ovaj članak na temelju stavka 7. ovoga članka i ako po isteku:

i) razdoblja utvrđenoga u stavku 3. ovoga članka i računatoga od prvoga objavljivanja jednoga određenoga izdanja takvoga djela, ili

ii) jednoga dužega razdoblja utvrđenoga nacionalnim zakonodavstvom zemlje navedene u stavku 1. ovoga članka i računato počevši od istoga nadnevka – primjerci toga izdanja nisu pušteni u prodaju u ovoj zemlji da bi se odgovorilo potrebama bilo široke javnosti, bilo školske i sveučilišne nastave, od nositelja prava reproduciranja ili sa njegovim odobrenjem po cijeni koja se može usporediti sa cijenom uobičajenom u spomenutoj zemlji za slična djela, svaki državljanin spomenute zemlje moći će dobiti dozvolu da reproducira i objavi to izdanje po toj ili po nižoj cijeni, da bi se odgovorilo potrebama školske i sveučilišne nastave.

b) Dozvola da se reproducira i objavi jedno djelo koje je pušteno u promet, kao što je predviđeno u podstavku a), može se, također, dati pod uvjetima predviđenim u ovome članku ako, po isteku razdoblja koje se primjenjuje u određenoj zemlji, da bi se odgovorilo potrebama bilo široke javnosti, bilo školske i univerzitetske nastave, po cijeni koja se može usporediti sa cijenom koja se traži u spomenutoj zemlji za slična djela.

3) Razdoblje na koje se odnosi stavak 2.a) i) ovoga članka traje sedam godina. Međutim:

i) za djela u kojima se raspravlja o pitanjima iz egzaktnih i prirodnih znanosti i tehnologije, on će trajati tri godine;

ii) za djela koja pripadaju području mašte, kao što su romani, pjesnička, dramska i dramsko-glazbena djela, i za knjige o umjetnosti on će trajati sedam godina.

4) a) U slučaju da se dozvola može dobiti po isteku razdoblja od tri godine, ona se neće moći dati na temelju ovoga članka prije isteka šestomjesečnoga roka:

i) računajući od dana kada je molitelj ispunio uvjete predviđene u članku IV. stavak 1. ovoga aneksa;

ii) ili, ako su identitet i adresa nositelja prava reproduciranja nepoznati, računajući od dana kada je molitelj, kao što je predviđeno u članku IV. stavak 2. ovoga aneksa, pristupio slanju preslika molbe koju je podnio tijelu nadležnome za izdavanje dozvole.

b) U drugim slučajevima, i ako se članak IV. stavak 2. ovoga aneksa primjenjuje, dozvola se neće moći izdati prije isteka tromjesečnoga roka, računajući od dana slanja preslika molbe.

c) Ako je za vrijeme šestomjesečnoga ili tromjesečnoga roka navedenoga u podstavcima a) i b) izvršeno puštanje primjeraka u prodaju, kao što je to predviđeno u stavku 2.a) ovoga članka, nikakva dozvola se ne može izdati na temelju ovoga članka.

d) Nikakva dozvola se neće izdati ako je autor povukao iz prometa sve primjerke izdanja za čije je reproduciranje i objavljivanje dozvola tražena.

5) Dozvola da se reproducira i objavi prijevod jednoga djela neće se izdati, na temelju ovoga članka, u navedenim slučajevima:

i) ako prijevod o kojem je riječ nije objavio nositelj prava prevođenja ili sa njegovim odobrenjem;

ii) ako prevođenje nije izvršeno na jeziku koji je u općoj uporabi u zemlji u kojoj je tražena dozvola.

6) Ako su primjerci izdanja jednoga djela pušteni u prodaju u zemlji navedenoj u stavku 1. ovoga članka da bi se odgovorilo potrebama bilo široke javnosti, bilo školske i sveučilišne nastave, od nositelja prava reproduciranja ili sa njegovim odobrenjem, po cijeni koja se može usporediti sa cijenom uobičajenom u spomenutoj zemlji za slična djela, svaka dozvola izdana na temelju ovoga članka prestat će važiti ako je to izdanje na istome jeziku a njegov sadržaj, u biti, isti kao jezik i sadržaj izdanja objavljenoga na temelju dozvole. Puštanje u promet svih već proizvedenih primjeraka prije isteka dozvole moći će se nastaviti dok ne budu iscrpljeni.

7) a) Sa iznimkom podstavka b) djela na koja se primjenjuje ovaj članak su samo djela objavljena u tiskanome obliku ili u svakome drugome sličnome obliku reproduciranja.

b) Ovaj slučaj se, isto tako, primjenjuje na akustičko-vizualno reproduciranje dopuštenih akustičko-vizualnih fiksiranja, ukoliko oni sačinjavaju ili spajaju zaštićena djela, kao i na prijevod teksta koji ih prati na jeziku koji je u općoj uporabi u zemlji u kojoj je tražena dozvola, pošto bude sasvim jasno utvrđeno da su akustičko-vizualna fiksiranja o kojima je riječ zamišljena i objavljena samo za školsku i sveučilišnu uporabu.

Članak IV.

1) Svaka dozvola navedena u članku II. ili članku III. ovoga aneksa moći će se dati jedino ako molitelj, sukladno propisima koji su na snazi u određenoj zemlji, dokaže da je od nositelja prava tražio odobrenje da prevede i da objavi prijevod ili da reproducira i objavi izdanje, prema slučaju, a nije mogao dobiti njegovo odobrenje, ili, pošto je učinio sve što mu je bila dužnost učiniti, nije mogao do njega doći. Istodobno, kad podnosi ovu molbu nositelju prava, molitelj mora o tomu izvijestiti svaki nacionalni ili međunarodni centar za informacije navedene u stavku 2. ovoga članka.

2) Ako molitelj nije mogao doći do nositelja prava, on treba uputiti zrakoplovnom poštom preporučeno preslike molbe koju je podnio tijelu nadležnome za izdavanje dozvole, izdavaču čije se ime nalazi na djelu i svakome nacionalnome ili međunarodnome centru za informacije koji se mogao označiti u priopćenju deponiranome u tu svrhu kod generalnoga ravnatelja od vlade one zemlje u kojoj se pretpostavlja da izdavač ima glavno sjedište svoje djelatnosti.

3) Ime autora mora biti označeno na svim primjercima prijevoda ili reproduciranja obavljenoga za vrijeme važnosti dozvole izdane na temelju članka II. ili članka III. ovoga aneksa. Naslov djela mora biti stavljen na svim primjercima. Ako je riječ o prijevodu, izvorni naslov djela se, u svakome slučaju, mora nalaziti na svim primjercima.

4)a) Nijedna dozvola dana na temelju članka II. ili članka III. ovoga aneksa ne može se protegnuti na izvoz primjeraka i ona će važiti samo za objavljivanje prijevoda ili reproduciranja, prema slučaju, u okviru teritorija zemlje u kojoj je ta dozvola tražena.

b) U svrhu primjene podstavka a), kao izvoz ima se smatrati slanje primjeraka sa jednog teritorija u zemlju koja je za ovaj teritorij dala izjavu sukladno članku I. stavak 5. ovoga aneksa.

c) Ako jedna vladina ustanova ili svaka druga javna ustanova zemlje koja je, prema članku II. ovoga aneksa, dala dozvolu da se izvrši prijevod djela na drugi jezik, osim engleskoga, španjolskoga ili francuskoga, pošalje primjerke prijevoda objavljenoga na temelju takve dozvole u neku drugu zemlju, takva pošiljka se, u smislu podstavka a), neće smatrati kao izvoz, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

i) da su osobe kojima se pojedini primjerci upućuju državljani zemlje čiji je nadležno tijelo dalo dozvolu, ili organizacija koje grupiraju takve državljane;

ii) da se primjerci koriste samo za školsku i sveučilišnu uporabu ili za istraživanja;

iii) da slanje primjeraka i njihovo dijeljenje osobama kojima su namijenjeni nema nikakvo lukrativno obilježje;

iv) da je zemlja u koju su primjerci poslani zaključila sporazum sa zemljom čije je nadležno tijelo izdalo dozvolu da bi se njime odobrio primitak ili dijeljenje, ili obje ove radnje, i da je vlada ove posljednje zemlje priopćila generalnome ravnatelju takav sporazum.

5) Svaki primjerak objavljen za vrijeme važenja dozvole izdane na temelju članka II. ili članka III. ovoga aneksa mora sadržavati naznačenje na pogodnome jeziku, kojim se točno određuje da se primjerak pušta u promet jedino u zemlji ili na teritoriju na koji se primjenjuje spomenuta dozvola.

6) a) Na nacionalnome planu poduzet će se potrebite mjere da:

i) dozvola dopušta, u korist nositelja prava prevođenja ili reproduciranja, što ovisi o slučaju, pravičnu naknadu, prikladnu skali autorskih naknada koje se redovito plaćaju u slučajevima slobodno ugovorenih dozvola između zainteresiranih u dvjema određenim zemljama i

ii) da plaćanje i transfer te naknade budu osigurani; ako postoji nacionalni propis o devizama, nadležno tijelo uložiti će sve napore, pribjegavajući međunarodnim mehanizmima, da bi se osigurao transfer naknade u međunarodno konvertibilnoj valuti ili u njezinome ekvivalentu.

b) U okviru nacionalnoga zakonodavstva propisat će se potrebite mjere da bi se zagarantirao ispravan prijevod djela i točno reproduciranje izdanja o kojem je riječ, što ovisi o slučaju.

Članak V.

1) a) Svaka zemlja, ovlaštena izjaviti da će koristiti pravo predviđeno u članku II. ovoga aneksa, može, ako ratificira ovaj akt ili mu pristupi, umjesto da dâ takvu izjavu:

i) ako je zemlja na koju se primjenjuje članak 30. stavak 2.a) Konvencije, u smislu toga propisa dati izjavu glede prava prevođenja;

ii) ako je zemlja na koju se primjenjuje članak 30. stavak 2.a) Konvencije, pa čak i ako nije zemlja izvan Unije, dati izjavu kao što je predviđeno u odredbi prve rečenice članka 30. stavak 2.b) Konvencije.

b) U zemlji koja je prestala smatrati se zemljom u razvoju, kao što je navedeno u članku I. stavak 1. ovoga aneksa, izjava dana sukladno ovom stavku važi do dana kada istječe rok koji se primjenjuje prema članku I. stavak 3. ovoga aneksa.

c) Nijedna zemlja koja je dala izjavu prema ovome stavku ne može naknadno koristiti pravo predviđeno u članku II. ovoga aneksa čak i onda ako povuče danu izjavu.

2) Sa iznimkom stavka 3. ovoga članka, nijedna zemlja koja je koristila pravo predviđeno u članku II. ovoga aneksa ne može naknadno dati izjavu sukladno stavku 1. ovoga članka.

3) Svaka zemlja koja je prestala smatrati se zemljom u razvoju, kao što je navedeno u članku I. stavak 1. ovoga aneksa, moći će, najkasnije dvije godine prije isteka roka koji se primjenjuje prema članku I. stavak 3. ovoga aneksa, dati izjavu u smislu odredbe prve rečenice članka 30. stavak 2.b) Konvencije, bez obzira na činjenicu da nije u pitanju zemlja izvan Unije. Ova izjava djeluje od dana kad istječe rok koji se primjenjuje sukladno članku I. stavak 3. ovoga aneksa.

Članak VI.

1) Svaka zemlja može izjaviti, počevši od nadnevkva koji nosi ovaj akt i u svakome trenutku prije nego što bude vezana odredbama čl. 1. do 21. Konvencije i ovim aneksom:

i) ako je riječ o zemlji koja bi, ako bi bila vezana odredbama čl. 1. do 21. Konvencije i ovim aneksom, bila ovlaštena da koristi prava navedena u članku I. stavak 1. ovoga aneksa, koja će primjenjivati odredbe članka II. ili članka III. ovoga aneksa, ili i jedne i druge, na djela čija je zemlja podrijetla zemlja koja, primjenom točke ii) ovoga stavka, prihvaća primjenu ovih članaka na takva djela ili koja je vezana odredbama čl. 1. do 21. Konvencije i ovim aneksom; jedna takva izjava može se odnositi na članak V. umjesto na članak II. ovoga aneksa.

ii) ako prihvati primjenu ovoga aneksa na djela čija je zemlja podrijetla od zemalja koje su dale izjavu na temelju točke i) ovoga stavka ili priopćenja na temelju članka I. ovoga aneksa.

2) Svaka izjava, prema stavku 1. ovoga članka, mora biti dana pismeno i deponirana kod generalnoga ravnatelja. Ona djeluje od dana deponiranja.

Da bi potvrdili ovo, potpisani su, u tu svrhu ovlašteni propisima, potpisali ovaj akt.

Napisano u Parizu, 24. srpnja 1971. godine.